

πορδή

Σάββατο, 2 Φεβρουαρίου 2013

5:43 μμ

ΠΟΡΔΗ ... Η ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΗ! ΕΝΑ ΠΟΝΗΜΑ ΤΟΥ .. ΚΩΛΟΥ ! 140

Πορδή

(ή πόρδος, ή κλανιά, ή κλάσιμο, ή «αέρια»):

Μια παρεξηγημένη σωματική ανάγκη.

Αναφέρεται περιπαικτικά και σαν «το ρέψιμο του κώλου» (αντίστροφος ορισμός: Μια πορδή που έχασε το δρόμο της), ή «το γέλιο της κωλοτρυπίδας», ενώ κατά μία...φιλοσοφική προσέγγιση του θέματος, ως πορδή ορίζεται «η επίπονος και η επίμονος προσπάθεια του κώλου να...μιλήσει». Η σπουδαιότητα της πορδής στην ομαλή λειτουργία του οργανισμού αλλά και της ψυχολογίας μας είναι μεγάλη. Η κομπλεξική κοινωνία μας όμως τη μετέτρεψε σε επαίσχυντη πράξη, δείγμα έλλειψης αγωγής και γυφτιά.

Όμως όπως ο βήχας, το φτέρνισμα, το χασμουρητό, το ρέψιμο, έτσι και η κλανιά είναι μια από τις ανάγκες του ανθρώπου. Το κλάσιμο δεν είναι ντροπή. Είναι κάτι το φυσιολογικό...

Κατά τον Ηλία Πετρόπουλο («Εγχειρίδιον του καλού κλέφτη»), «Η πορδή είναι άκρως προσωπικόν γεγονός. Ορισμένοι άνθρωποι αρέσκονται να διατυμπανίζουν τα άκρως προσωπικά συμβάντα.

Κανονικώς εχόντων των πραγμάτων, μια πορδή εκπέμπεται κατά μόνας. Αν, παρ' ελπίδαν, υπάρχει ακροατήριον η πορδή θα προσβάλλει (είναι γνωστόν) τας αισθήσεις της ακοής και της οσφρήσεως, κυρίως της οσφρήσεως. Πας όστις κοινοποιών πορδήν καλείται κλανιάρης. Από της Εποχής του Χαλκού και έντευθεν, ουδεμία κοινοποιηθείσα πορδή επέρασεν απαρατήρητος. Οι Φαλλοκράται και αι Φεμινίστριαι (ελπίζω και οι Ομοφυλόφιλοι) συμφωνούν αφ' ενός σημείου μια πορδή είναι, κατ' αρχήν, μουσικόν γεγονός. Η επιστήμη της Φυσιολογίας δεν έχει εξετάσει έως σήμερον τας δυνατότητας του πρωκτού ως μουσικού οργάνου.

Στην εποχή μας κανενός είδους ενέργεια δεν πρέπει να χάνεται. Η πορδή προκαλεί γέλιο. Το γέλιο είναι απολύτως απαραίτητο... Το πέρδεσαι εξικνείται έως το ύψος της Αληθούς Τέχνης. Όμως καθώς γινότανε πάντοτε, συχνάκις το φαινόμενον απολήγει εις καταχρήσεις. Η έντασις των πορδών εις ήχον και οσμή ποικίλει. Οι νταήδες και οι θρασεείς κλάνουν βροντερά. Αυτές τις πορδές που πέφτουν σαν κανονιές οι κατάδικοι τις λένε αντρίκειες. Ο ηχοχρωματισμός της πορδής σχετίζεται άμεσα με την προσωπικότητα του κλανιάρη. Οι υποκριτές και οι μπαμπέσηδες αμολάνε κούφιεσ πορδές, όπως ακριβώς κάνουν οι γριές.

Η οσμή της πορδής δεν κρύβει κανένα μυστήριο. Ο χημικός τύπος της πορδής είναι $S_2O_4H_2 + CH + Ca_3RA$. Δηλαδή στα αέρια της πορδής κυριαρχούν το υδρόθειον ($S_2O_4H_2$) και το μεθάνιον (CH) με τις χαρακτηριστικές των οσμές. Φαίνεται ότι το είδος του φαγητού καθορίζει την οσμή της πορδής. Αυτό δεν το λέω με βεβαιότητα γιατί ορισμένων ανθρώπων οι πορδές βρωμάνε υπέρ του δέοντος. Πάντως, τα φασόλια, το γιαούρτι, το γάλα, τα ρεβίθια, τα κουκιά, τα μήλα και τα κάστανα προκαλούν πολλά αέρια. Οι βρομερότερες πορδές προέρχονται από το κουνουπίδι, το λάχανο, το σκόρδο, το ρεπάνι και το αυγό. [...] Ο ταλαντούχος κλανιάρης συνδυάζει τον ήχο της πορδής με διάφορες κωμικές χειρονομίες ή με γκριμάτσες ή με ακροβατικές κινήσεις. Υπάρχουν κλανιάρηδες που κυριολεκτικώς μιλάνε με τον κώλο».

Γνωριμία με την πορδή

Μια συνηθισμένη πορδή, αποτελείται από 59% άζωτο, 21% υδρογόνο, 9% διοξείδιο του άνθρακα, 7% μεθάνιο, 4% οξυγόνο και 1% σουλφίδιο του υδρογόνου.

Η θερμοκρασία μια πορδής, την ώρα που δημιουργείται, είναι 37 βαθμοί Κελσίου.

Οι πορδές έχουν ταχύτητα 3 μέτρα το δευτερόλεπτο.

Ένας άνθρωπος, παράγει κατά μέσον όρο την ημέρα, περίπου μισό λίτρο αερίων.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, πέρδονται κατά μέσον όρο, 14 φορές την ημέρα. Οι γυναίκες πέρδονται όσο και οι άντρες. Το αέριο που κάνει τις πορδές δύσσομες, είναι το σουλφίδιο του υδρογόνου, το οποίο περιέχει θείο. Όσο πιο θειούχα είναι η διατροφή, τόσο περισσότερο μυρίζουν τα αέρια.

Πορδοπεριστάσεις

Κλάσιμο κάτω από τα σκεπάσματα. Ύπουλος τρόπος αερισμού, μιας και το κλειστό και ζεστό περιβάλλον των σκεπασμάτων είναι αρκετό για να μεγιστοποιήσει το μποχώδες αποτέλεσμα και, συνεπεία αυτού, η πορδή θα κάνει την εμφάνισή της θεαματικά, ζεστή και αχνιστή στο σώμα του άλλου. Αν δε σηκωθούν και τα σκεπάσματα, θα ορμίσει έξω σαν τη χιονοστιβάδα και θα βρωμίσει τα πάντα στο πέρασμά της.

Κλάσιμο στο νερό. Είστε σε πισίνα, στη θάλασσα ή σε μπανιέρα μαζί με το ταίρι σας και ξαφνικά παρατηρείτε το πρόσωπό του να συσπάται στιγμιαία και μετά να χαλαρώνει ανακουφισμένο, ενώ ταυτόχρονα φυσαλίδες ανεβαίνουν από το βυθό. Μπορείτε να είστε σίγουροι ότι το ταίρι σας μόλις σας έκλασε.

Δημόσιο κλάσιμο. Μέγιστη «γουρουνιά». Αν είστε στην Πανεπιστημίου θα περάσει απαρατήρητη, αν στέκεστε και δεν περπατάτε μπορείτε να την αποδώσετε σε κάποιο καταλυτικό αυτοκίνητο. Αν είστε όμως σε μια αίθουσα, ακόμα και αν δεν ακουστεί, θα γίνει αντιληπτή από τη μπόχα και τη δυσωδία. Και τότε θα κοιτάζει ο ένας τον άλλο καχύποπτα.

Κλάσιμο στο σεξ. Συμβαίνει και στις καλύτερες οικογένειες. Την ώρα που βγαίνει το μαντζαφλάρι, μπορεί να βγει μαζί του και καμιά καταπιεσμένη κλανιά. Να είστε σίγουροι πως ο σύντροφος θα δείξει κατανόηση αλλά δεν θα το θεωρήσει ως επιβράβευση των κόπων του. Ειδικά αν συμβεί στην αλλαγή στάσης και βρωμάει και από πάνω, χλωμή προβλέπεται η συνέχεια.

Κάλυψη, απόκρυψη, παραλλαγή

Το κλάσιμο είναι φυσιολογικό. Όλοι κλάνουν επομένως ΚΙ ΕΣΥ (βασικά δεν γνωρίζουμε ακόμα από που κλάνουν οι γοργόνες, αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία), άρα το άρθρο αυτό σε ενδιαφέρει. Πόσες φορές δε βρέθηκες στη δύσκολη θέση να πονάς και να υποφέρεις και να μη μπορείς να κλάσεις για να ανακουφισθείς; Ας θεωρήσουμε, λοιπόν, ότι βρισκόμαστε σε μια κοινωνική εκδήλωση και μάλιστα συμμετέχουμε ενεργά σε κάποια συζήτηση.

Εάν ξαφνικά μας έλθει η ανάγκη να κλάσουμε, τρία τινά μπορεί να συμβούν:

1. Να σφιχθούμε επαρκώς με αποτέλεσμα να πνίξουμε εντελώς την πορδή. Υπάρχει περίπτωση όμως, η έκφραση του προσώπου μας, το γουργούρισμα της κοιλιάς και οι κινήσεις του σώματος θα

μαρτυρήσουν σίγουρα τον στόχο μας. Θα χαλάσει η διάθεσή μας και η διάθεση των γύρω μας και θα αποχωρήσουμε δημιουργώντας άσχημη εικόνα.

2. Να σφιχθούμε ανεπαρκώς με αποτέλεσμα να κλάσουμε κατά λάθος. Μπορούμε να χωρίσουμε την περίπτωση αυτή σε δύο υποπεριπτώσεις:

α) Να μην ακουσθεί τίποτα. Οι γνωστές σε όλους μας «βουβές» πορδές οι οποίες είναι αποδεδειγμένο ότι ακολουθούνται από δυσοσμία, οπότε και πάλι θα γίνουμε ρεζίλι.

β) Να ακουσθεί μία δειλή ριπή του πρωκτού. Σ' αυτή την περίπτωση, ή θα τα ρίξουμε στον σπασίκλα της παρέας (ή σε κάποιον που θα το αντιμετωπίσει με χιούμορ), ή...θα αναλάβουμε θαρραλέα την ευθύνη της πράξεως.

3. Να κλάσουμε συνειδητά και καλλιτεχνικά. Τα πλεονεκτήματα;

α) Δείχνουμε πως δε μαςάμε και δε ντρεπόμαστε.

β) Δίνουμε χιουμοριστικές διαστάσεις στην παρουσία μας, αποδεικνύοντας ότι είμαστε άτομα με χιούμορ.

γ) «Σπάμε τον πάγο» και δίνουμε την ευκαιρία και στους συντρόφους μας να μας μιμηθούν, βγάζοντας τους από το αδιέξοδο του επίπνου σφιζίματος.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Σε περίπτωση που παρ' ελπίδα σπρώξουμε υπερβολικά και χεστούμε, αποχωρούμε αμέσως! Ένας πρακτικός τρόπος για να εξουδετερώσουμε τον θόρυβο της πορδής είναι ο βήχας. Κάθε μία που αμολάμε δηλαδή, ρίχνουμε κι ένα τρανταχτό βήξιμο. Θέλει λίγη εξάσκηση για να μάθεις να τα συντονίζεις, αλλά είναι εφικτό. Βέβαια, αυτό δεν εξουδετερώνει το πρόβλημα της οσμής, οπότε έχει πρακτική εφαρμογή σε πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις (π.χ. όταν η φίλη μας έχει συνάχι).

Πρακτική χρήση της πορδής

Το κλάσιμο σε συνεχόμενους «κανονιοβολισμούς» (κατά ριπάς) μπορεί επίσης να αποθηκευτεί σαν ηχητικό ντοκουμέντο, και να αποτελέσει ήχο κουδουνίσματος σε εισόδους κατοικιών για την τρομοκράτηση των απρόσκλητων επισκεπτών.

Κοινά χαρακτηριστικά

Όλες οι κλανιές ανεξαιρέτως έχουν κάποιο κοινά χαρακτηριστικά αυτά είναι:

1. Εμφανίζονται πάντα μα πάντα την πιο ακατάλληλη στιγμή... Δηλαδή εκεί που χορεύεις, εκεί που κάνεις σεξ, ενώ είσαι στη δουλειά κ.τ.λ. Κυρίως όμως όταν είσαι με άλλα άτομα στον ίδιο χώρο και δεν μπορείς να βρεις ανακούφιση.

2. Συσσωρεύονται σε μια ενωμένη κλανιά την οποία όταν την αμολάς τραντάζεται το σύμπαν, ενώ με βάση τον νόμο του Μέρφι είναι ικανές να δημιουργήσουν μια νέα ήπειρο ανάμεσα στην Ασία και στην Ευρώπη.

3. Αν δεν τις αμολήσεις δεν θα μπορέσεις ποτέ να ξεφουσκώσεις.

4. Σε κάνουν να αναρωτιέσαι αν θα μπορούσε ο οργανισμός να ζήσει χωρίς αυτές και γιατί να μην υπήρχε ένα διαφορετικό πεπτικό σύστημα.

5. Δεν μπορούν να κρυφτούν, γιατί είτε θα ακουστούν είτε θα τις πάρουν μυρωδιά.

ΤΑ ΚΑΥΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ... ΚΩΛΟΥ

Είναι δυνατή η...ανάφλεξη της πορδής;

Η απάντηση είναι «ναι». Ο εύφλεκτος χαρακτήρας των αερίων οφείλεται στο μεθάνιο και το υδρογόνο. Οι αναλογίες αυτών των αερίων εξαρτώνται κυρίως απ' τα βακτήρια που ζουν στο ανθρώπινο παχύ έντερο, τα οποία προκαλούν τη ζύμωση των τροφών που δεν έχουν απορροφηθεί απ' τη γαστρεντερική περιοχή πριν φτάσουν στο κόλον.

Γιατί οι πορδές κάνουν θόρυβο;

Οι ήχοι παράγονται απ' τις δονήσεις του πρωκτικού ανοίγματος. Οι ήχοι εξαρτώνται απ' την ταχύτητα απομάκρυνσης των αερίων και την στενότητα των μυών του πρωκτικού σφιγκτήρα.

Γιατί υπάρχει χρονική καθυστέρηση μεταξύ πορδής και οσμής;

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει καμμία καθυστέρηση. Βγαίνουν ταυτόχρονα απ' τον πρωκτό. Απλά μεσολαβούν λίγα δευτερόλεπτα, για να φτάσει η οσμή μέχρι τα ρουθούνια του πέρδοντα.

Ποιες πορδές μυρίζουν πιο πολύ; Των ανδρών ή των γυναικών;

Επιστημονικές μελέτες έχουν δείξει, ότι οι πορδές των γυναικών έχουν πιο έντονη οσμή. Αλλά οι πορδές των ανδρών είναι μεγαλύτερες σε «όγκο», γι' αυτό τους έχει βγει και «κακό όνομα». Αν εξισωθούν αυτοί οι δυο παράγοντες, τότε μπορούμε να πούμε ότι μυρίζουν το ίδιο περίπου.

Έχει καμμία σχέση η κλανιά με το ρέψιμο;

Όχι. Το ρέψιμο ξεκινά απ' το στομάχι, ενώ η πορδή απ' το παχύ έντερο. Εκτός αυτού, έχουν και διαφορετική χημική σύσταση.

Είναι επιβλαβής για την υγεία, η συγκράτηση της πορδής;

Υπάρχουν διάφορες απόψεις επ' αυτού. Συνήθως δεν προκαλείται κάποια βλάβη. Σε έντονες περιπτώσεις όμως, μπορεί να προκαλέσει πόνο του στομάχου, διάταση του εντέρου, ή ακόμα και αιμορροΐδες. Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κλαύδιος μάλιστα, είχε δημιουργήσει έναν νόμο, με τον οποίο νομιμοποιούσε το κλάσιμο στις δεξιώσεις, με γνώμονα την υγεία των ανθρώπων.

Είδη πορδής

Η απλή, καθημερινή: Διαρκεί περίπου ένα δευτερόλεπτο, έχει μια βαθιά και υποβλητική χροιά στον

Η παραπονιάρικια: Ξεκινάει με τόνο χαμηλό, τον οποίο στη συνέχεια, ανεβάζει· σαν να ρωτάει το αιώνιο «γιαααατίίίίίίί;;;;» [προουουου-γου-ίίίίίί]

Η λασπερή: Σπάνιο είδος κλανιάς, επακόλουθο μεσημεριανής φασολάδας. Βαθιά χαρακτηριστική χροιά, σαν τον ήχο που κάνει η γαλότσα, καθώς την τραβάς από την λάσπη.

Η κλανιά «Ανεβαίνοντας-τα-σκαλιά»: Η κλανιά αυτή επιτυγχάνεται έπειτα από πολύχρονη εξάσκηση. Αποτελεί το έσχατο σημείο τέχνης του κλάνοντος. Σε κάθε σκαλί, πρέπει να αμολυθεί ακριβώς η ίδια ποσότητα αερίου χωρίς αλλαγές στη χροιά μεταξύ των σκαλιών. Επίσης, να σημειωθεί ότι πρέπει οι κλανιές να είναι όσες και τα σκαλιά. Θεωρείται, αυτή τη στιγμή, η πιο σπάνια από όλες τις κλανιές. Παροιμίες για την πορδή

Αν δουλεύεις με τον κώλο, πορδές και σκατά θά 'χεις.

Έκλασε η νύφη, σχόλασε ο γάμος.

Γέρου πορδή μην ακούς, λόγο ν' ακούς.

Με πορδές δεν βάφονται αυγά.

Κάλλιο πορδή ν' αφήσω παρά ένα ασκί άντερα να χύσω..

Βάνει και την πορδή του δύναμη.

Κώλος που κλάνει δεν αρρωσταίνει.
Κώλος κλασμενος γιατρός χεσμενος

Ο καθένας την πορδή του, μοσχολίβανο την έχει.

Πόρδου άκουσμα, σκατού μαντάτο.

Σ' αγαπώ κυρά όταν κλάνεις, μα να μην το παρακάνεις.

Φοβέρισε τον κώλο σου, μην κλάσει στο παζάρι.

Όποιος κεντάει το γάιδαρο, μυρίζει τις πορδές του.

Η πορδή αν δεν βρωμάει, δεν λογιέται πορδή.

Άλλος κάνει την πορδή, και άλλος πιάνει το φλουρί.

Ο κουφός και ο κλανιάρης πάνε δίπλα στα νταούλια (ο πρώτος για να ακούει και ο δεύτερος για να μην ακούγεται).

Δεν αξίζει ούτε την κλανιά της γριάς.

Δεν μετριέται το αντριλίκι με πορδές.

Και ο ωραιότερος κώλος, πορδές κλάνει.

Βάλαν τον τρελό να κλάσει κι αυτός ξεκωλιάστηκε.

Download the Blue Frog.

<http://www.bluesecurity.com/register/s?user=YWxleC5vdXpvdW5pczczNTY%3D>